

**UCHWAŁA NR 1561/LXXXIII/2024
RADY MIEJSKIEJ W PIASECZNI**

z dnia 20 marca 2024 r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób
Doznających Przemocy Domowej w Gminie Piaseczno na lata 2024-2030**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.: Dz.U. z 2023 r, poz. 40 z późn. zm.) oraz art. 6 ust. 2 pkt 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz.U. z 2021, poz. 1249 z późn.zm.). Rada Miejska w Piasecznie uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Piaseczno na lata 2024-2030, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Traci moc uchwała nr 1405/LXXIV/2023 Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 30 sierpnia 2023 r. w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Piaseczno na lata 2023-2026.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Piaseczno.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Piasecznie

mgr inż. Piotr Obłoz

Załącznik do uchwały Nr 1561/LXXXIII/2024
Rady Miejskiej w Piasecznie
z dnia 20 marca 2024 r.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej

Piaseczno 2024 - 2030

Piaseczno 2024

- I. O PROGRAMIE – wstęp
- II. DEFINICJA I RODZAJE PRZEMOCY – podstawa prawna
- III. DIAGNOZA PROBLEMU PRZEMOCY I STATYSTYKI DOTYCZĄCE ZJAWISKA
 - 1. Statystyki dotyczące realizacji zadań na terenie Miasta i Gminy Piaseczno w latach 2016 - 2022
 - 2. Charakterystyka pracy zespołu przeciwdziałania przemocy Miejsko - Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
 - 3. Analiza SWOT
- IV. CELE I ZAŁOŻENIA
- V. REALIZATORZY PROGRAMU
- VI. ADRESACI
- VII. FINANSOWANIE

I. O PROGRAMIE

Wstęp

Problem przemocy od wieków obecny jest w życiu społecznym. Towarzyszy narodom, pokoleniom, jednostkom, wpisując się w karty historii. Przemoc w każdej formie wobec drugiego człowieka jest naruszeniem jego praw. Zjawisko przemocy niekorzystnie wpływa na osoby, które jej doświadczają i na pewno na te, które jej używają, powodując trwałe i niekorzystne zmiany w sposobie myślenia, które utrudniają przeciwstawienie się oraz przeciwdziałanie temu zjawisku. Przemoc dotyka osoby bez względu na wiek, płeć czy przynależność etniczną.

Warto podkreślić, że przemoc jest zjawiskiem społecznym. Nie ma żadnych granic, więc dotyczy szeroko rozumianego społeczeństwa: rodziny, instytucji, środowiska pracy. Przemoc wobec najbliższych związana jest ze zwykłym, codziennym przejawem funkcjonowania rodziny, a jej występowanie jest częste i na tyle powszechne, że zjawisko to jest aprobowane kulturowo, a pokrzywdzeni przez przemoc często pozostają z tym problemem sami. Dość powszechne jest, iż osoby doznające przemocy nie mają wsparcia ze strony bliskich (rodziny, przyjaciół, znajomych), brak im wiedzy na temat form pomocy i instytucji, które świadczą pomoc i wsparcie.¹

¹K. Stanek, „Praca socjalna z osobą lub rodziną z problemem przemocy”, Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich, Aleje Jerozolimskie 65/79, 00-697 Warszawa, s.21

II. DEFINICJA I RODZAJE PRZEMOCY

Prawna definicja przemocy określona jest w ustawie z dnia 9 marca 2023 roku o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 r. poz. 535) w art. 2 pkt 1 definiuje przemoc domową jako „jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:

- narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
- naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
- powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
- ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
- istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej”.

Rodzaje przemocy:

- **Fizyczna - naruszenie nietykalności fizycznej.** Przemoc fizyczna jest intencjonalnym zachowaniem powodującym uszkodzenie ciała lub niosącym takie ryzyko, np.: popychanie, szarpanie, ciągnięcie, szturchanie, klepanie, klapsy, ciągnięcie za uszy, włosy, szczypanie, kopanie, bicie ręką, pięścią, uderzenie w twarz - tzw. "policzek", przypalanie papierosem, duszenie, krępowanie ruchów, itp.;
- **Psychiczna - naruszenie godności osobistej.** Przemoc psychiczna zawiera przymus i groźby np.: obrażanie, wyzywanie, osądzanie, ocenianie, krytykowanie, straszenie, szantażowanie, grożenie, nieliczenie się z uczuciami, krzyczenie, oskarżanie, obwinianie, oczernianie, krzywdzenie zwierząt, czytanie osobistej korespondencji, ujawnianie tajemnic, sekretów, wyśmiewanie, lekceważenie, itp. Przemoc psychiczna jest najczęstszą formą przemocy i jest trudna do udowodnienia;
- **Seksualna - naruszenie intymności.** Przemoc seksualna polega na zmuszaniu osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli, kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy osoba nie jest w pełni świadoma, bez pytania jej o zgodę lub gdy na skutek

zaistniałych warunków obawia się odmówić. Przymus może polegać na bezpośrednim użyciu siły lub emocjonalnym szantażu. Np.: wymuszanie pożycia, obmacywanie, gwałt, zmuszanie do niechcianych praktyk seksualnych, nieliczenie się z życzeniami partnerki/partnera, komentowanie szczegółów anatomicznych, ocenianie sprawności seksualnej, wyglądu, itp.;

- **Ekonomiczna - naruszenie własności.** Przemoc ekonomiczna wiąże się celowym niszczeniem czyjejs własności, pozbawianiem środków lub stwarzaniem warunków, w których nie są zaspokajane niezbędne dla przeżycia potrzeby. Np.: niszczenie rzeczy, włamanie do zamkniętego osobistego pomieszczenia, kradzież, używanie rzeczy bez pozwolenia, zabieranie pieniędzy, przeglądanie dokumentów, korespondencji, dysponowanie czyjąś własnością, zaciąganie pożyczek "na wspólne konto", sprzedawanie osobistych lub wspólnych rzeczy bez uzgodnienia, zmuszanie do spłacania długów, itp.
- **Zaniedbanie - naruszenie obowiązku do opieki ze strony osób bliskich.** Jest formą przemocy ekonomicznej i fizycznej, oznacza np.: nie dawanie środków na utrzymanie, pozbawianie jedzenia, ubrania, schronienia, brak pomocy w chorobie, nie udzielenie pomocy, uniemożliwianie dostępu do miejsc zaspokożenia podstawowych potrzeb: mieszkania, kuchni, łazienki, łóżka, itp.;²

Niniejszy program wskazuje główne kierunki działania Gminy Piaseczno w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej. Działania, które mają charakter wielokierunkowy, dotyczą w szczególności zwiększenia skuteczności przeciwdziałania przemocy oraz ograniczenia tego zjawiska na terenie naszej gminy.

²Zespół Stowarzyszenia „Niebieska Linia” , „Rodzaje przemocy”

III. DIAGNOZA PROBLEMU PRZEMOCY I STATYSTYKI DOTYCZĄCE ZJAWISKA

1. Statystyki dotyczące realizacji zadań na terenie Miasta i Gminy Piaseczno w związku z przemocą domową w ramach procedury „Niebieska Karta” za lata 2016 - 2023³:

Procedura "Niebieskie Karty" to narzędzie służące przeciwdziałaniu przemocy - próbie jej zatrzymania. Ustawa z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw, tłumaczy charakter procedury jako „ogół czynności podejmowanych i realizowanych przez przedstawicieli jednostek pomocy społecznej, policji, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, oświaty i ochrony zdrowia w związku z uzasadnionym podejrzeniem stosowania przemocy domowej”.

Poniżej przedstawiamy dane liczbowe na przestrzeni lat, jak zjawisko przemocy domowej w rodzinach Gminy Piaseczno zapisywało się w liczbach Niebieskich Kart wszczynanych w okresie ostatnich siedmiu lat. Z poniższych danych wynika, że przemoc domowa zgłaszana jest najczęściej na Policję następnie Miejsko-Gminnemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej a potem placówkom oświatowym. Pozostałe instytucje wskazane w stawie jako wszczynające procedurę Niebieskiej Karty rzadko wykonują to zadanie.

a) Miejsko - Ośrodek Pomocy Społecznej w Piasecznie:

Zakres informacji	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Liczba założonych „Niebieskich Kart”	13	25	18	19	37	24	23	41

b) Komenda Powiatowa Policji w Piasecznie:

Zakres informacji	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Liczba założonych „Niebieskich Kart”	82	111	178	154	133	95	99	71

³Dane własne Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Piasecznie

c) Oświata:

Zakres informacji	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Liczba założonych „Niebieskich Kart”	16	6	12	11	7	12	16	34

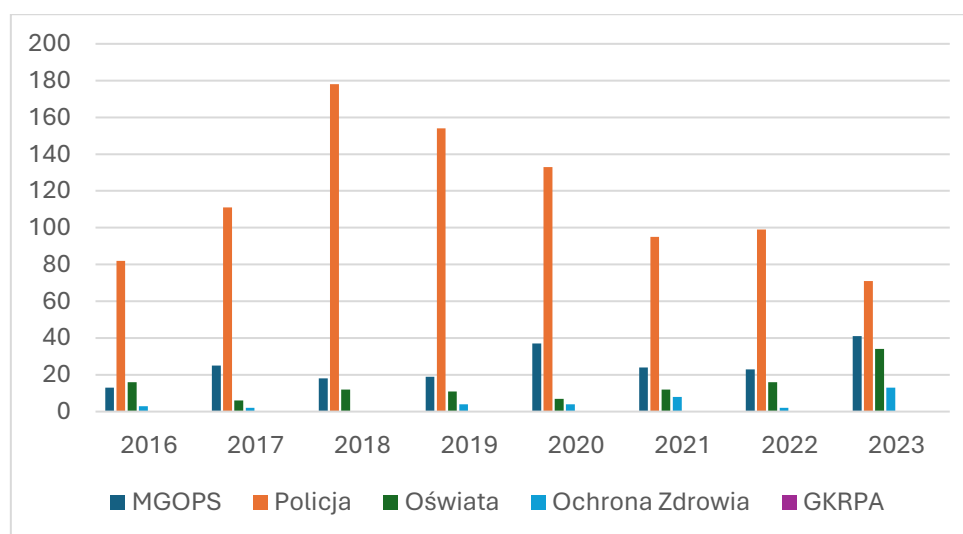
d) Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych:

Zakres informacji	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Liczba założonych „Niebieskich Kart”	0	0	0	0	0	0	0	0

e) Ochrona Zdrowia:

Zakres informacji	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Liczba założonych „Niebieskich Kart”	3	2	0	4	4	8	2	13

Podsumowanie powyższych danych na wykresie słupkowym:

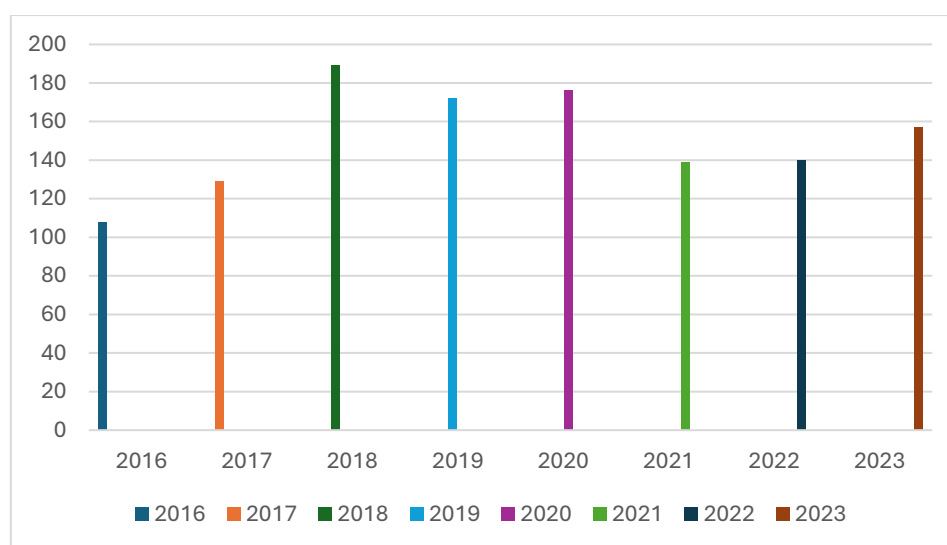


Na powyższym wykresie widać, że przodującymi instytucjami wszczynającymi procedurę „Niebieskie Karty” na terenie Miasta i Gminy Piaseczno jest Komenda Powiatowa Policji oraz Miejsko - Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej. Tłumaczyć ten fakt może interwencyjny charakter pracy. W momencie zgłoszenia i sprawdzenia sytuacji w/w służby „na gorąco” dokonują przyjęcia zgłoszeń. Instytucją następną w kolejności zgłoszeń jest oświata, ponieważ to jedyne miejsce, w którym małoletni mogą zaufanym osobom (pedagog, psycholog, wychowawca) zdradzić problem, który przerasta ich możliwości radzenia sobie.

Poza tym szkoły prowadzą swoje programy profilaktyczne i warsztaty dla uczniów, rozpoznają i diagnozują problemy dzieci, konsultują wszelkie trudności z rodzicami uczniów.

f) Zsumowana ilość wszczętych kart ze wszystkich instytucji:

Zakres informacji	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Liczba Niebieskich Kart	108	129	189	172	176	139	140	157



g) Dane statystyczne z lat 2020-2021, Prokuratury Rejonowej w Piasecznie odnośnie przestępstw z art.207 par.1 k.k. ⁴

Działania	2020	2021
liczba aktów oskarżenia o przestępstwa popełnione wobec członka rodziny z użyciem przemocy	67	81
liczba złożonych wniosków o zastosowanie nakazu okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym	brak	brak
liczba zastosowanych dozorów Policji pod warunkiem opuszczenia zajmowanego lokalu wspólnie z pokrzywdzonym	brak	20
liczba zastosowanych dozorów Policji z jednoczesnym zobowiązaniem do powstrzymania kontaktu z pokrzywdzonym	17	15
liczba wniosków Prokuratora skierowanych do Sądu w sprawie tymczasowego aresztowania	7	2

⁴Dane dzięki uprzejmości Prokuratury Rejonowej w Piasecznie

h) Rodzaje przemocy wskazywane w Niebieskich Kartach w latach 2020 - 2021:

rok	Przemoc fizyczna	Przemoc psychiczna	Przemoc seksualna	Przemoc ekonomiczna
2020	159	187	9	0

rok	Przemoc fizyczna	Przemoc psychiczna	Przemoc seksualna	Przemoc ekonomiczna
2021	132	144	11	25

Powyższe tabele przedstawiają, liczbowo występujące formy przemocy. Wbrew stereotypom, w ciągu dwóch opisywanych lat, przemoc fizyczna nie występowała najczęściej, ale to przemoc psychiczna. Wydaje się potwierdzać hipoteza, że przemoc psychiczną „nie widać”, „łatwiej ją zastosować i nie zostawia śladów” takich, jak fizyczna, chociaż osoby jej doświadczające, w rozmowach, twierdzą, że przemoc psychiczna jest bardziej dotkliwa - „nic nie boli tak, jak słowa”, „rany psychiczne dłużej się goją, niż siniaki”. Jak widać w podanym zestawieniu, przemoc ekonomiczna - z braku zgłoszeń wzrosła na 25 zgłoszeń na 132 założone Niebieskie Karty zarejestrowane w 2021 roku. Wyjaśnienie tego zjawiska wydaje się być spowodowane pominięciem pytań i brakiem odpowiedniej rubryki w dokumencie Niebieskiej Karty.

2. Charakterystyka pracy zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy Miejsko - Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej:

Zespół ds. Przeciwdziałania Przemocy przy Miejsko - Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej realizuje zadania związane z ustawą o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Zespół realizuje procedurę „Niebieskie Karty” poprzez organizowanie prac grup diagnostyczno-pomocowych, a także Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego. Ponadto, Zespół ds. Przeciwdziałania Przemocy podejmuje interwencje w środowiskach, w których dobro i bezpieczeństwo małoletnich jest zagrożone. Pracownicy Zespołu ds. Przeciwdziałania Przemocy zgłaszają podejrzenia popełnienia przestępstwa do Prokuratury Rejonowej, pisma o wgląd w sytuację małoletnich do Sądu.

Poniższa tabela prezentuje dane statystyczne dotyczące liczby spotkań grup diagnostyczno-pomocowych, ilości protokołów sporządzanych na grupach, liczby zgłoszeń zawiadomień

do Prokuratury dotyczących podejrzenia popełnienia przestępstwa z użyciem przemocy, liczby Niebieskich Kart zakończonych oraz liczby dzieci zabezpieczonych zgodnie z art.12a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej⁵:

a) charakterystyka pracy grup diagnostyczno-pomocowych:

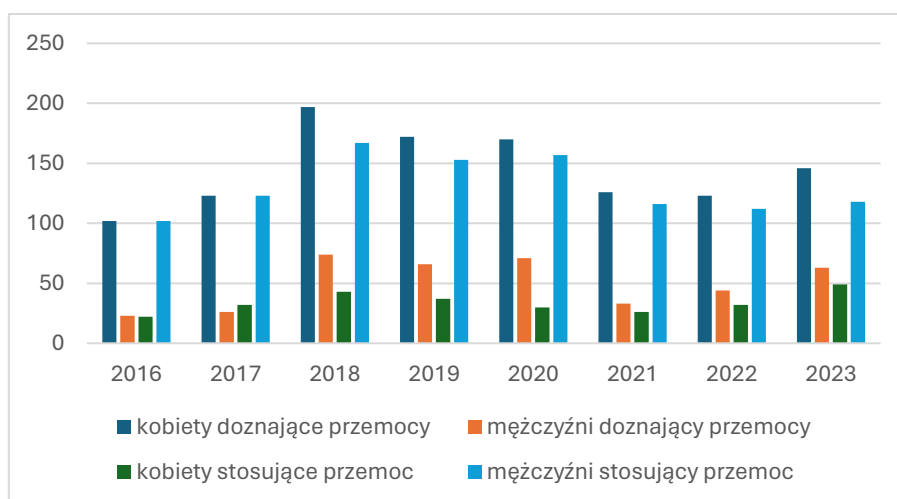
Zakres informacji	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Liczba sporządzonych NK-C	93	134	81	142	183	144	120	135
Liczba sporządzonych NK-D	38	47	38	64	120	107	99	128
Liczba osób doznających przemocy domowej	102	123	197	172	170	126	123	146
	kobiety 23 mężczyzn	kobiety 26 mężczyzn	kobiet 74 mężczyzn	kobiet 66 mężczyzn	kobiet 71 mężczyzn	kobiet 33 mężczyzn	kobiet 44 mężczyzn	kobiet 63 mężczyzn
Liczba osób stosujących przemoc domową	22	32	43	37	30	26	32 kobiety 112 mężczyzn	49
	kobiety 102 mężczyzn	kobiety 123 mężczyzn	kobiet 167 mężczyzn	kobiet 153 mężczyzn	kobiet 157 mężczyzn	kobiet 116 mężczyzn		kobiet 118 mężczyzn
Liczba spotkań grup diagnostyczno-pomocowych	398	479	428	512	622	663	797	1056
Liczba zawiadomień skierowanych do Prokuratury	21	21	25	23	34	31	16	27
Liczba zakończonych procedur „Niebieska Karta” ustanie przemocy/brak zasadności działań	98	153	175	221	214	181	132	130
	55/43	102/51	72/103	109/112	102/112	84/97	73/59	64/66
Liczba dzieci zabezpieczonych z art 12A ustawy o przeciwdziałaniu przemocy	0	0	1	1	1	3	0	1

Na podst. par.18 ust. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. następuje zakończenie procedury z dwóch powodów - ustania przemocy i uzasadnionego przypuszczenia o zaprzestaniu dalszego stosowania przemocy oraz po zrealizowaniu

⁵Dane własne Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Piasecznie

indywidualnego planu pomocy lub rozstrzygnięcia o braku zasadności podejmowania działań. Z powyższych danych wynika, że stosunek powodów jest dość wyrównany - nie ma rażących różnic.

Poniższy wykres słupkowy przedstawia stosunek płci ze względu na podział pod kątem osób doznających przemocy domowej do osób stosujących przemoc. Z wykresu wyraźnie wynika standardowy podział: kobiety poszkodowane przemocą domową - mężczyźni stosujący przemoc. Znaczący wzrost ilości mężczyzn poszkodowanych przemocą pojawił się w latach 2018-2020, prawdopodobnie dzięki kampaniom społecznym nagłaśniającym problem. Przemoc w tych latach przestała karmić się ciszą. Podkreślić należy stosunek roku 2020 - wprowadzenia stanu pandemii do lat wcześniejszych - znaczącej różnicy nie ma.



Poniższa tabela prezentuje szczegółowy podział wiekowy zarówno osób wskazanych jako poszkodowane zjawiskiem przemocy, jak i osób wskazanych jako stosujące przemoc.

b) Charakterystyka wiekowa osób wskazanych jako doznające przemocy domowej⁶:

rok	pleć	do 18 roku życia	od 18 do 67 lat	od 67 lat	razem
2016	kobiety	8	87	7	102
	mężczyźni	16	7	0	23
2017	kobiety	10	105	8	123
	mężczyźni	5	17	4	26
	kobiety	32	143	22	197

2018	mężczyźni	42	31	1	74
2019	kobiety	34	126	12	172
	mężczyźni	28	33	5	66
2020	kobiety	25	135	10	170
	mężczyźni	38	32	1	71
2021	kobiety	22	96	8	126
	mężczyźni	18	15	0	33
2022	kobiety	23	97	3	123
	mężczyźni	26	16	2	44
2023	kobiety	50	83	13	146
	mężczyźni	48	12	3	63

c) Charakterystyka wiekowa osób wskazanych jako stosujące przemoc domową:

rok	pleć	do 18 roku życia	od 18 do 67 lat	od 67 lat	razem
2016	kobiety	0	21	1	22
	mężczyźni	1	100	1	102
2017	kobiety	0	32	0	32
	mężczyźni	0	122	1	123
2018	kobiety	0	42	1	43
	mężczyźni	2	153	12	167
2019	kobiety	0	36	1	37
	mężczyźni	1	144	8	153
2020	kobiety	0	29	1	30
	mężczyźni	2	151	4	157
	kobiety	0	25	1	26

2021	mężczyźni	0	115	1	116
2022	kobiety	0	32	0	32
	mężczyźni	0	112	0	112
2023	kobiety	0	44	5	49
	mężczyźni	0	111	7	118

Podsumowując wszystkie opisane powyżej statystyki, można pokusić się o hipotezę, że największe liczby pojawiają się w latach 2018, 2019 i 2020, a spadają w roku 2021, ponieważ przy widocznym problemie narastania zjawiska przemocy domowej, także sprzyjającej wzrostowi przemocy pandemii, rok 2021 skutkuje skutecznym powstrzymaniem negatywnego zjawiska, dzięki zapisowi w roku 2020 art. 11a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej, który mówi, że jeżeli osoba stosująca przemoc domową wspólnie zajmująca mieszkanie swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy domowej czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba doznająca tej przemocy może żądać, aby sąd, właściwy według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, zobowiązał ją do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazał zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia.

Świadomość mieszkańców dotkniętych zjawiskiem przemocy zmienia się m.in. dzięki wzmocnionym staraniom specjalistów pracujących w tym obszarze problemowym. Na odbywających się (kilkukrotnie w jednej rodzinie) spotkaniach grup diagnostyczno-pomocowych mowa jest o sposobach reakcji, stawianiu granic, wspomaganiu się narzędziami oferowanymi przez system. Trzeba podkreślić, że zjawisko może zmniejszać się dzięki stale poprawiającej się współpracy między osobami zaangażowanymi w przeciwdziałanie przemocy z instytucji gminnych. Zmniejszenie dystansu wśród „pomagaczy” i poczucie jedności w temacie ułatwia podejmowanie decyzji w sprawach niecierpiących zwłoki.

W bardzo wielu przypadkach, które analizujemy w codziennej pracy, widać, iż jedynie fizyczne oddzielenie osób uwikłanych w przemoc, może powstrzymać to zjawisko. Bywa, że osoby które przemocy doświadczają są gotowe do podjęcia radykalnych decyzji. Długotrwałe doświadczanie zachowania poniżającego, demoralizującego i odbierającego wartość wywołuje, przy pomocy służb, wzrost motywacji do obrony i powrotu do godności.

Podejmowane interwencje wobec podejrzanych o stosowanie przemocy uświadamiają tym osobom, że dopuszczają się przestępstwa zakazanego prawem. Nadal niska motywacja do korzystania z programów korekcyjno-edukacyjnych nie sprzyja postanowieniu poprawy i wprowadzeniu zmian tj. życia bez przemocy (dane z Powiatowego Ośrodka Interwencji Kryzysowej w Górze Kalwarii - w latach 2017 - 2021 mieszkańcy Gminy Piaseczno nie korzystali z programu⁵).

Znaczna część procedur dotyczy kobiet, które „chcą dojść do porozumienia”, „chcą dać drugą szansę” biorą na siebie odpowiedzialność za przemoc: „niszczymy się nawzajem”, „to stany naszych umysłów, które świadczą o naszym zmęczeniu i braku perspektywy”. Takie postawy jeszcze mocniej wklęają osoby doznające przemocy, powodują, że cykl przemocy od agresji do przeprosin wywołuje znaczące wahania decyzyjne, a w ostateczności zatrzymanie w dotychczasowej sytuacji. Chęć utrzymania w związku i walka o jego przetrwanie mimo występującej wrogości wydaje się osobie poszkodowanej ciągle mniej wyczerpująca i poniżająca, niż przerwanie cyklu przemocy. W wielu przypadkach można pokusić się o hipotezę kompulsywnego przywiązania do osoby, do której przywiązanie jest nieracjonalne, gdyż pragnienie bliskości zasłania realistyczny obraz.

Liczba osób wskazanych jako doznające przemocy z lat 2016 – 2024 to 1559 w tym 425 dzieci. Kobiet było 955 i 204 dziewczynki do 18 roku życia. Kobiety w wieku od 18 do 67 roku życia stanowiły liczbę 872, a seniorki powyżej 67 roku życia - 83. Natomiast liczba mężczyzn to 179, a chłopców do 18 roku życia - 221. Mężczyźni w wieku od 18 do 67 roku życia stanowili liczbę 163, seniorzy powyżej 67 roku życia - 16.

Z powyższych danych wynika, że mężczyźni, w większości, są wskazywani jako podejrzani o stosowanie przemocy w rodzinie (1042 mężczyzn i 6 chłopców do 18 roku życia). Taka sytuacja związana jest z dysproporcją sił fizycznych, poczuciem zależności kobiet od mężczyzn, a także lękiem przed porzuceniem. Zachowania przemocowe połączone ze spożyciem alkoholu bądź środków odurzających, powodują jeszcze większą dysproporcję sił i brak możliwości reakcji osoby doznającej przemocy. W takich sytuacjach reaguje Policja, która najczęściej podczas interwencji zakłada Niebieskie Karty.

Zdarzają się procedury „Niebieska Karta” nazwane roboczo „krzyżowymi”, które zakładają obie strony - jedna osoba wskazuje drugą jako stosującą przemoc a druga, niejako w odwecie, wskazuje pierwszą jako stosującą przemoc wobec niej. Taka sytuacja zaprzecza

⁵Dane Powiatowego Ośrodka Interwencji Kryzysowej w Górze Kalwarii

definicji przemocy, może wskazywać na wysoki poziom agresywności jednej strony wobec drugiej. Zdarzają się także takie związki, w których obie strony nadużywają alkoholu i wówczas, przy braku kontroli nad własnym zachowaniem pojawiają się zachowania agresywne, a podczas interwencji zakładana jest Niebieska Karta. Nie można mówić o przemocy, jeśli nie ma podstawowego czynnika - nierównowagi sił między osobami. Bywają również sytuacje, gdzie osoby próbują procedurę „Niebieskie Karty” zastosować do spraw rozwodowych jako np. narzędzie do ustalenia winy, ograniczenia kontaktu z dziećmi itp.

Reasumując dane statystyczne występującej przemocy wobec osób w wieku powyżej 67 roku życia liczba kobiet wskazanych jako doznające przemocy wynosi 83. Natomiast mężczyzn - 16. Najczęściej są to rodziny zamieszkujące wspólnie z seniorem, a przemoc w tych sytuacjach polega na ośmieszaniu, wyziskach, poniżaniu, krytykowaniu, ignorowaniu i zaniedbaniu potrzeb starszej matki lub ojca.

Jeśli chodzi o dane dotyczące osób stosujących przemoc, będących w wieku powyżej 67 lat - zsumowane dane za lata 2016-2023 to: kobiety: 10, mężczyźni: 34. Każda procedura rozpatrywana jest indywidualnie, w zależności, czy osoby wskazane jako stosujące przemoc są dziadkami wobec małoletnich, czy jest to podejrzenie przemocy między małżonkami/partnerami w wieku senioralnym. Zazwyczaj w toku prowadzenia procedury Niebieskie Karty zaangażowani są inni członkowie rodziny, pracownicy oświaty (kontakt z wnukami) lub osób, które mogą podjąć obiektywną współpracę na rzecz seniorów. Zdarzają się procedury, w których rozwiązaniem bywa zaangażowanie pomocy w formie usług opiekuńczych, pomocy psychiatrycznej przez diagnozę demencji bądź umieszczenie seniora w odpowiedniej placówce np. domu pomocy społecznej, ośrodka wsparcia itp.

Uwzględniając trzy wymiary zdrowia określone przez Światową Organizację Zdrowia WHO i biorąc pod uwagę skutki doznawania przemocy tj. zdrowotne, społeczne i ekonomiczne, można stwierdzić, że przemoc jest traktowana jako zagrożenie dla zdrowia publicznego. Należy wziąć pod uwagę koszty pracy służb (policji, straży miejskiej), pomocy społecznej (ośrodki pomocy społecznej, ośrodki interwencyjne, całodobowe placówki schronienia, telefony zaufania itp.), wymiaru sprawiedliwości (prokuratura, sądy) oraz służby zdrowia. Leczenie należy powiększyć o koszty wydatkowane na leczenie postraumatycznego stresu zarówno wśród osób poszkodowanych bezpośrednio jak i pośrednio.

3. Analiza SWOT

Przedstawiona przez nas analiza przedstawia czynniki zależne od nas, na które mamy wpływ jako "pomagacze" jak i czynniki obiektywne, na które nie mamy bezpośredniego wpływu sprawczego w temacie przemocy w rodzinie.

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
Wykwalifikowana kadra współpracująca z rodzinami podnosząca stale swoje kwalifikacje.	Brak świetlic środowiskowych.
Uwzględnienie w budżecie Gminy środków na realizację zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej.	Brak kampanii uwrażliwiającej mieszkańców gminy na potrzeby rodzin z problemem przemocy oraz sposoby udzielania im pomocy.
Lokalna, interdyscyplinarna współpraca przedstawicieli służb i instytucji na rzecz rodziny dotkniętej zjawiskiem przemocy.	Brak jednolitej wykładni dotyczącej procedury- narzędzie "Niebieska Karta" jest wykorzystywane do spraw rozwodowych, uzależnienia alkoholowego lub spraw o charakterze opiekuńczo-wychowawczym.
Akty prawne, programy oraz strategie krajowe wspierające rodzinę jako komórkę społeczną- uchwalenie ustawy "antyprzemocowej" 30.04.2020- możliwość wystosowania nakazu opuszczenia lokalu lub zakaz zbliżania się do lokalu i jego otoczenia.	
Dostępność bogatej oferty MGOPS dającej możliwości edukacji rodziców i opiekunów w celu podniesienia kwalifikacji wychowawczych.	Brak, w grupach diagnostyczno-pomocowych, narzędzi wpływu na osoby podejrzane o stosowanie przemocy w rodzinie.
Obecność klubów, ośrodków sportowych i odpowiedniej infrastruktury umożliwiającej aktywność fizyczną i podtrzymującej zdrowy styl życia rodziny.	Rozbieżne zdania co do diagnozy sytuacji w danej rodzinie- stanowisko grup diagnostyczno-pomocowych vs umorzenia dochodzeń, odmowa wszczęcia postępowania.
Obecność na terenie gminy Klubu Integracji Społecznej działającego przy MGOPS w Piasecznie.	Nadal niewystarczający poziom świadomości, wiedzy i kompetencji rodziców w kwestii wychowawczych- "bezsstresowe wychowanie", brak granic wychowawczych.
Oferta pomocy terapeuty uzależnień w MGOPS. Oferta pomocy psychologicznej w MGOPS.	Brak zaplecza interwencyjnego wobec uzależnienia od gier komputerowych, cyberprzemocy czy hazardu będących czynnikami towarzyszącymi zjawisku przemocy domowej.
Możliwość kompleksowej diagnozy psychologicznej dzieci i młodzieży w Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Piasecznie.	
Zapewnienie przez MGOPS rodzinom doświadczającym trudności życiowych i opiekuńczo-wychowawczych wsparcia przez asystenta rodziny i pracownika pogłębionej pracy socjalnej.	
Organizowanie w szkołach zajęć o kształtujących umiejętności psychospołeczne (radzenie sobie z trudnymi emocjami, stresem, asertywność,	

ocenie ryzyka, rozwiązywanie konfliktów bez przemocy).	
Dostęp do poradnictwa specjalistycznego, usług opiekuńczych, specjalistycznych usług opiekuńczych.	
Narzędzia pomocowe dla osób poszkodowanych przemocą- telefony zaufania (np. Dziecięcy telefon zaufania Rzecznika Praw Dziecka), aplikacje internetowe (np. „Twój parasol”, platforma „Policja E-usługi”). Na terenie woj. Mazowieckiego działają telefony przy ośrodkach interwencji kryzysowej.	
W woj. Mazowieckim- Centrum Wsparcia dla osób w kryzysie psychicznym - bezpłatny numer infolinii.	
MOS będący ofertą edukacyjną dla młodzieży zagrożonej demoralizacją.	
Organizowanie przez gminę wypoczynku letniego i zimowego dla małoletnich.	
Obecność na terenie Gminy Piaseczno Punktu Interwencji Kryzysowej, Domu Samotnej Matki, Powiatowego Ośrodka Interwencji Kryzysowej.	
Występowanie na terenie Gminy Piaseczno Poradni EZRA działającej na rzecz wsparcia dzieci, młodzieży i ich rodzin doświadczających kryzysu psychicznego.	
Oferta poradnictwa specjalistycznego w Gminnym Punkcie Konsultacyjnym.	
Całodobowa placówka interwencyjna - Dom Dzieci w Pęcherach.	
Duża liczba asystentów rodziny i pracowników pogłębionej pracy socjalnej.	
EZRA – dzienny dom pobytu dla dzieci z zaburzeniami psychiatrycznymi.	
Dla seniorów-budowa Domu Dziennego Pobytu Seniora w Piasecznie, Obecność dużej liczby klubów seniora w gminie.	
SZANSE	ZAGROŻENIA
Polityka państwa przyjazna rodzinie.	Brak ogólnopolskiej kampanii promującej różne formy wspierania rodziny.
Korzystanie ze wsparcia dużej liczby organizacji pozarządowych, fundacji i stowarzyszeń.	Zbyt mała ilość środków w budżecie krajowym na zadania wspierające rodziny.
Możliwość wykorzystywania pieniędzy ze środków zewnętrznych.	Brak wypracowanych procedur postępowania w sytuacjach kryzysów krajowych.
Położenie gminy w pobliżu dużej aglomeracji miejskiej.	Zwiększenie liczby osób w kryzysie psychicznym.
Uwzględnianie dyrektyw unijnych wspierających rodziny.	Brak odpowiedniej liczby specjalistów: psychiatrów, psychiatrów dziecięcych, terapeutów.
Bogata oferta na rynku szkoleń, warsztatów i materiałów o tematyce rodzinnej,	Wzrost liczby osób uzależnionych.

wychowawczej, opiekuńczej.	
Obecność krajowych telefonów zaufania wspierających rodziny w kryzysie (Niebieska Linia)	Zjawisko pandemii COVID, które niesie ze sobą nasilenie problemów współczesnej rodziny: przemoc, uzależnienie od komputera, kryzys małżeństwa. Długotrwała izolacja może skutkować wzrostem autoagresji, diagnoz psychiatrycznych wśród dzieci i młodzieży.
Rozszerzenie form komunikacji między członkami rodziny a instytucjami (spotkania on-line, telefonicznie, załatwienie spraw zdalnie).	Brak rozwiązań systemowych motywujących poszczególnych członków rodziny do samodzielności finansowej (zjawisko uzależnienia od wsparcia instytucjonalnego).
Ogólnopolska akcja szczepień na COVID, promocja, dostępność.	Pogorszenie sytuacji rodziny poprzez wzrost bezrobocia przy wzroście inflacji i cen na rynku.
Współpraca międzygminna w obszarze wspierania rodziny.	Wzrost przestępczości uderzający w dobro rodziny.
”Pomagacze” po przejściach od podszewki znają temat.	Sami ”pomagacze” doznają niejednokrotnie przemocy domowej.
Ogólnopolskie akcje promujące życie bez przemocy. Wzrost świadomości osób doznających przemocy o przysługujących im prawach.	Wypalenie zawodowe ”pomagaczy”, poczucie bezradności pracowników i braku sprawczości wobec zjawiska przemocy domowej.

IV. CELE I ZAŁOŻENIA

1. Cel główny Programu:

Zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy domowej oraz zmniejszenie skali tego zjawiska w Gminie Piaseczno.

2. Cele szczegółowe:

- a) Zwiększenie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.

ZADANIA	DZIAŁANIA	INSTYTUCJE
Edukacja w zakresie sposobów radzenia sobie ze stresem i agresją, wychowania bez przemocy, poszerzenia świadomości dzieci i rodziców w kwestii zagrożeń związanych z przemocą; pomoc w zdefiniowaniu problemu przemocy; symptomów przemocy; motywowania do zwrócenia się o pomoc; motywowanie do podjęcia terapii.	<ul style="list-style-type: none">– prowadzenie zajęć informacyjno – edukacyjnych w szkołach np. „Stop przemocy na lekcjach wychowawczych w klasach IV-VIII”, zajęcia w ramach WDŹWR „Funkcja rodziny, obowiązki członków rodziny. Pozytywne wzorce w rodzinie”, pogadanki z psychologiem z zakresu profilaktyki przemocy, prowadzenie programów profilaktycznych „Epsilon”, „Debata”, scenariusze zajęć w ramach programu RESQL, interwencje szkolne;– eksponowanie na tablicach informacyjnych w szkołach plakatów przedstawiających prawa dziecka;– kierowanie rodziców do specjalistów z zakresu terapii, uzależnień, pracy socjalnej, prawa i medycyny;– upowszechnienie wszelkich informacji o telefonach zaufania dla ofiar przemocy np. Niebieska Linia, interwencyjny telefon Fundacji Centrum Praw Kobiet, Fundacji Feminoteka Fundacji Projekt Starsi, Zatrzymaj Przemoc; ważnych stronach internetowych oraz aplikacjach np. „Twój Parasol”, „Alarm 112”, „Moja Komenda”, „AVONALERT”;– działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą domową;– działania w zakresie Akademii Rodziny;– spotkania i konsultacje rodziców z psychologiem dziecięcym;– organizacja „Niebieskiego Koncertu”	Pedagodzy i psychologowie szkolni, psychologowie w Punkcie Konsultacyjnym, MGOPS.

<p>Promowanie konstruktywnych sposobów rozwiązywania konfliktów zarówno wśród dzieci jak i dorosłych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – trening zastępowania zachowań agresywnych, zajęcia psychoedukacyjne dla uczniów z zakresu umiejętności społecznych, warsztaty skutecznego radzenia sobie ze stresem, zajęcia dla uczniów związane z nauką akceptowanych społecznie sposobów radzenia sobie z sytuacjami trudnymi; – zajęcia w ramach Akademii Rodziny (warsztaty umiejętności wychowawczych, „Stop Hejt! Odkryj swoje Super Moce!”, zajęcia dotyczące kompetencji społecznych dzieci i młodzieży, warsztaty „Życie w sieci”, zajęcia obalające stereotypy na temat przemocy w rodzinie, usprawiedliwiającej jej stosowanie, promujące działania służące przeciwdziałaniu przemocy oraz informujące o zakazie stosowania kar cielesnych wobec dzieci przez osoby wykonujące władzę rodzicielską oraz sprawujące opiekę lub pieczę, zajęcia promujące budowanie i wzmacnianie więzi rodzinnych „Pozytywne rodzicielstwo”, warsztaty dla rodziców: „Jak radzić sobie z silnymi emocjami” oraz „Mój bieżący problem”, „Pozytywna dyscyplina dla rodziców”, warsztaty dla młodzieży „Do czego potrzebne są nam emocje”, szkolenie z udziałem Sędzi Anny Marii Wesołowskiej z zakresu profilaktyki i edukacji prawnej oraz przeciwdziałania zagrożeniom, grupa wsparcia prowadzona pod tytułem „Mój bieżący problem”, trening zastępowania agresji dla rodziców, którzy mają trudność z kontrolą agresywności. 	<p>MGOPS, pedagodzy szkolni.</p>
---	---	----------------------------------

b) Zwiększenie dostępności i skuteczności ochrony oraz wsparcia dla osób doświadczających przemocy jak i skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc domową.

ZADANIA	DZIAŁANIA	INSTYTUCJE
<p>Udzielanie pomocy i wsparcia osobom doświadczającym przemocy oraz świadkom.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – indywidualna pomoc psychologiczna, prawna, socjalna, medyczna; – prowadzenie grup wsparcia, warsztatów psychoedukacyjnych 	<p>MGOPS, Członkowie GZI, Policja, GKRPA, Służba Zdrowia, Szkoły, Sąd, Prokuratura.</p>

	<ul style="list-style-type: none"> – praca w grupach diagnostyczno-pomocowych na rzecz rodzin w których dochodzi do przemocy; – kierowanie do ośrodków interwencji kryzysowej w celu bezpiecznego schronienia; – inicjowanie i prowadzenie procedury „Niebieskie Karty”; – interwencje/wizyty w środowisku – wspieranie stosowania środków izolujących osobę stosującą przemoc od osób doznających przemocy; – finansowanie i dofinansowanie wypoczynku letniego i zimowego dla dzieci z rodzin dotkniętych problemem uzależnień i przemocą domową; – prowadzenie Gminnego Punktu Konsultacyjnego między innymi dla rodzin dotkniętych przemocą np. pomoc prawna. 	
<p>Wspieranie innych instytucji w pracy z osobami stosującymi przemoc.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – pomoc w zidentyfikowaniu problemu; – motywowanie do zwrócenia się o pomoc; – podejmowanie działań prewencyjnych wobec sprawców, prowadzenie rozmów profilaktycznych; – interwencje/wizyty w środowisku – informowanie osoby stosujące przemoc o możliwościach podjęcia leczenia uzależnień, udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych, inicjowanie procedur prawnych oraz współpraca z wymiarem sprawiedliwości; – kierowanie do placówek leczenia odwykowego; – GKRPA – w przypadku towarzyszącemu przemocy uzależnieniu, rozpatrywanie i kierowanie do Sądu wniosków o zobowiązanie do podjęcia leczenia odwykowego; – dofinansowanie do szkoleń kadry medycznej i terapeutów, oraz finansowanie grup wsparcia (GKRPA); – grupy motywacyjne dla osób uzależnionych, treningi zapobiegania nawrotom nałogu; – Policja, przeprowadzanie podczas interwencji rozmowy o odpowiedzialności karnej za znęcanie się fizyczne i psychiczne, możliwości zastosowania zakazu zbliżania się i nakazu opuszczenia mieszkania, 	<p>Punkt Informacyjny – Konsultacyjny, Policja, GKRPA, Służba Zdrowia, Ośrodek Interwencji Kryzysowej, MGOPS.</p>

	wezwanie osoby stosującej przemoc w rodzinie do zachowania zgodnego z prawem i zasadami współżycia społecznego.	
Współpraca z lokalnymi mediami w celu promowania i informowania o działaniach realizowanych w ramach programu.	<ul style="list-style-type: none"> – opracowywanie, publikacja, dystrybucja i rozpowszechnianie materiałów informacyjnych dostosowanych do potrzeb grupy docelowej; – kampanie, koncerty, broszury, spotkania, warsztaty, ulotki, informatory. 	MGOPS, GKRPA, Policja, Gminny Punkt Konsultacyjny, Urząd Gminy, placówki edukacyjne, lokalne media.

- c) Zwiększenie poziomu kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej w celu podniesienia jakości i dostępności świadczonych usług.

V. REALIZATORZY PROGRAMU

Warunkiem efektywności działań zawartych w Programie jest skoordynowana współpraca wszystkich realizatorów Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej tj.:

- Miejsko - Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej,
- Powiatowy Ośrodek Interwencji Kryzysowej,
- Komenda Powiatowa Policji,
- Prokuratura,
- Sąd Rejonowy,
- Straż Miejska,
- placówki oświatowe,
- placówki medyczne.

Rozporządzenie w sprawie procedury „Niebieskie Karty” wyznacza każdej z wymienionej w nim instytucji następujące zadania:

a) Pracownik socjalny:

- diagnozuje sytuację i potrzeby osoby doznającej przemocy;
- udziela kompleksowych informacji o możliwościach uzyskania pomocy, w szczególności psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej, oraz wsparcia, w tym o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób doznających przemocy domowej, formach pomocy dzieciom doznającym przemocy domowej oraz o instytucjach i podmiotach świadczących tę pomoc, możliwościach podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę sytuacji osoby, która doznaje przemocy domowej,
- organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby doznającej przemocy domowej,
- zapewnia osobie doznającej przemocy domowej, w zależności od potrzeb, schronienie w całodobowej placówce świadczącej pomoc, w tym w szczególności w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla ofiar przemocy domowej,
- może prowadzić rozmowy z osobami stosującymi przemoc, na temat konsekwencji stosowania przemocy oraz informuje te osoby o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii i udziale w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową.

b) Przedstawiciel Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych:

- diagnozuje sytuację i potrzeby osoby doznającej przemocy,
- udziela kompleksowych informacji o możliwościach uzyskania pomocy, w szczególności psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej, oraz wsparcia, w tym o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób dotkniętych przemocą w rodzinie, formach pomocy dzieciom doznającym przemocy w rodzinie oraz o instytucjach i podmiotach świadczących tę pomoc, możliwościach podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę sytuacji osoby doznającej przemocy domowej,
- organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby doznającej przemocy domowej,
- może prowadzić rozmowy z osobami stosującymi przemoc domową na temat konsekwencji stosowania przemocy w rodzinie oraz informuje te osoby o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii i udziale w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc.

c) Funkcjonariusz Policji:

- udziela osobie doznającej przemocy domowej niezbędnej pomocy, w tym udziela pierwszej pomocy,
- organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby doznającej przemocy domowej,
- podejmuje, w razie potrzeby, inne niezbędne czynności zapewniające ochronę życia, zdrowia i mienia osób, doznających przemocy domowej, włącznie z zastosowaniem na podstawie odrębnych przepisów w stosunku do osoby stosującej przemoc domową środków przymusu bezpośredniego i zatrzymania,
- przeprowadza, o ile jest to możliwe, z osobą stosującą przemoc, rozmowę, w szczególności o odpowiedzialności karnej za znęcanie się fizyczne lub psychiczne nad osobą najbliższą lub inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, oraz wzywa osobę stosującą przemoc domową do zachowania zgodnego z prawem i zasadami współżycia społecznego,
- przeprowadza na miejscu zdarzenia, w przypadkach niecierpiących zwłoki, czynności procesowe w niezbędnym zakresie, w granicach koniecznych

do zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa,

- podejmuje działania mające na celu zapobieganie zagrożeniom mogącym występować w rodzinie, w szczególności składa systematyczne wizyty sprawdzające stan bezpieczeństwa osoby doznającej przemocy domowej, w zależności od potrzeb określonych przez zespół interdyscyplinarny lub grupę diagnostyczno-pomocową,
- ustawa antyprzemocowa z dnia 30 kwietnia 2020 r. daje Policjantom, w związku z powzięciem informacji o stosowaniu przemocy domowej, prawo wystawienia nakazu natychmiastowego opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia oraz zakaz zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia.

d) Przedstawiciel Ochrony Zdrowia:

- każdorazowo udziela osobie doznającej przemocy domowej informacji o możliwościach uzyskania pomocy i wsparcia oraz o uprawnieniu do uzyskania bezpłatnego zaświadczenia lekarskiego o ustaleniu przyczyn i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy domowej.

e) Przedstawiciel Oświaty:

- udziela kompleksowych informacji o: możliwościach uzyskania pomocy, w szczególności psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej, oraz wsparcia, w tym o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób doznających przemocy domowej, możliwościach podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę sytuacji osoby doznającej przemocy domowej,
- organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby doznającej przemocy domowej,
- może prowadzić rozmowy z osobami stosującymi przemoc domową na temat konsekwencji stosowania przemocy w rodzinie oraz informuje te osoby o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii i udziale w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową,
- diagnozuje sytuację i potrzeby osoby doznającej przemocy domowej, w tym w szczególności wobec dzieci,
- udziela kompleksowych informacji rodzicowi, opiekunowi prawnemu, faktycznemu lub osobie najbliższej o możliwościach pomocy psychologicznej,

prawnej, socjalnej i pedagogicznej oraz wsparcia rodzinie, w tym o formach pomocy dzieciom świadczonych przez instytucje i podmioty w zakresie specjalistycznej pomocy na rzecz osób doznających przemocy domowej.

- f) Członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego lub grupy diagnostyczno-pomocowej:
- udzielają pomocy osobie doznającej przemocy domowej,
 - zapraszają osobę doznającą przemocy na spotkania zespołu lub grupy diagnostyczno-pomocowej,
 - podejmują działania w stosunku do osoby stosującej przemoc domową w celu zaprzestania stosowania tego rodzaju zachowań,
 - zapraszają osobę stosującą przemoc na spotkania zespołu lub grupy diagnostyczno-pomocowej,
 - opracowują indywidualny plan pomocy dla rodziny, który zawiera propozycje działań pomocowych,
 - rozstrzygają o braku zasadności podejmowania działań.

VI. ADRESACI PROGRAMU

Program skierowany jest do:

- mieszkańców Miasta i Gminy Piaseczno, w szczególności osób zagrożonych przemocą domową,
- osób doznających przemocy domowej,
- osób stosujących przemoc domową,
- świadków przemocy domowej,
- służb / instytucji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy domowej.

VII. FINANSOWANIE PROGRAMU

Źródłem finansowania zadań zawartych w Gminnym Programie Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób doznających przemocy domowej na lata 2024 - 2030 będą w szczególności środki własne gminy, a także inne źródła w ramach programów wspólnotowych Unii Europejskiej oraz dotacji konkursowych.

Uzasadnienie

Uchwałą Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 30 sierpnia 2023 r. nr 1405/LXXIV/2023 został uchwalony Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Piaseczno na lata 2023-2026.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249, z późn. zm.) Rada Ministrów, uchwałą nr 205 z dnia 9 listopada 2023 r., ustanowiła Rządowy Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024-2030. Ww. Program wszedł w życie 1 stycznia 2024 r.

Zmiana ww. Uchwały Rady Miejskiej w Piasecznie podyktowana jest koniecznością dostosowania do zmian legislacyjnych dokonanych w Ustawie z dnia 9 marca 2023 o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 535).

Biorąc pod uwagę powyższe, podjęcie uchwały jest uzasadnione.